ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ว่าด้วยการประนอมข้อพิพาทประกันภัยในกระบวนการอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๓[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับข้อ ๒๖ แห่งระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอนุญาโตตุลาการ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑
บทนิยาม

ข้อ ๑ ในระเบียบนี้

"สำนักงาน คปภ." หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการอนุญาโตตุลาการ ตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมอบหมาย

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิตหรือกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ที่เลขาธิการมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบนี้

"ข้อพิพาท" หมายความว่า ข้อพิพาทอันเกี่ยวเนื่องกับสัญญาประกันภัย ภายใต้การดำเนินกระบวนการระงับข้อพิพาทด้วยวิธีการอนุญาโตตุลาการของสำนักงาน คปภ. ที่อาจระงับข้อพิพาทได้ด้วยการตกลงหรือประนอมยอมความของคู่พิพาท

"ผู้ประนอมข้อพิพาท" หมายความว่า บุคคลหรือคณะบุคคล ซึ่งสำนักงาน คปภ. ได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประนอมข้อพิพาทประกันภัยไว้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗/ตอนพิเศษ ๑๒๓ ง/หน้า ๔๔/๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๓

"คู่พิพาท" หมายความว่า ผู้เสนอข้อพิพาทและผู้คัดค้านในกระบวนการระงับข้อพิพาทด้วยวิธีการอนุญาโตตุลาการของสำนักงาน คปภ.

ข้อ ๒ ให้เลขาธิการเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับระเบียบนี้ และกำหนด ข้อบังคับ จริยธรรม หรือหลักเกณฑ์อื่นใดเพื่อให้การประนอมข้อพิพาทเป็นไปด้วยความเรียบร้อยโดยคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของคู่พิพาท

หมวด ๒
การประนอมข้อพิพาทและผู้ประนอมข้อพิพาท

ส่วนที่ ๑
การแต่งตั้งและการพ้นจากหน้าที่ของผู้ประนอมข้อพิพาท

ข้อ ๓ เมื่อมีการยื่นคำเสนอข้อพิพาทเข้าสู่กระบวนการระงับข้อพิพาทด้วยวิธีการอนุญาโตตุลาการแล้ว ก่อนคู่พิพาทตกลงตั้งอนุญาโตตุลาการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทหากเลขาธิการเห็นสมควรหรือคู่พิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือทั้งสองฝ่ายประสงค์จะให้สำนักงาน คปภ. จัดให้มีการตกลงหรือประนอมข้อพิพาทก่อนการตั้งอนุญาโตตุลาการ ในกรณีเช่นว่านี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นัดพร้อมเพื่อประนอมข้อพิพาทในเบื้องต้นก่อน หากคู่พิพาทไม่อาจตกลงกันได้ในชั้นพนักงานเจ้าหน้าที่และคู่พิพาทประสงค์จะให้มีการตั้งผู้ประนอมข้อพิพาท ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งผู้ประนอมข้อพิพาทที่ได้รับการขึ้นทะเบียนของสำนักงาน คปภ. เพื่อดำเนินการประนอมข้อพิพาทไปตามระเบียบนี้

ข้อ ๔ เมื่อได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ประนอมข้อพิพาทแล้ว ผู้ประนอมข้อพิพาทจะต้องเปิดเผยข้อมูลอันเกี่ยวกับส่วนได้เสียหรือความเกี่ยวข้องเป็นส่วนตัวกับคู่พิพาททุกฝ่ายให้ทราบโดยทันที

ข้อ ๕ ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้ผู้ประนอมข้อพิพาทพ้นจากหน้าที่

(๑) เมื่อผู้ประนอมข้อพิพาทถูกจำหน่ายชื่อจากทะเบียนรายชื่อผู้ประนอมข้อพิพาทของสำนักงาน คปภ. ตามข้อ ๒๒

(๒) เลขาธิการมีคำสั่งถอดถอนผู้ประนอมข้อพิพาท เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ประนอมข้อพิพาทนั้น

(ก) กระทำการใด ๆ ในฐานะเป็นผู้แทนหรือกระทำการใดแทนคู่พิพาท

(ข) มีส่วนได้เสียหรือเกี่ยวข้องกับคู่พิพาทฝ่ายใดอันอาจกระทบกับความเป็นกลางในการประนอมข้อพิพาท

(ค) ข่มขู่ บังคับ หรือใช้อิทธิพลในทางใด ๆ อันอาจกระทบกระเทือนต่อความสมัครใจในการระงับข้อพิพาทของคู่พิพาท

(ง) ใช้อำนาจใด ๆ ที่มีหรืออาจจะมีไม่ว่าด้วยประการใด อันจะมีผลกระทบต่อการตกลงของคู่พิพาท

ข้อ ๖ เมื่อผู้ประนอมข้อพิพาทพ้นจากหน้าที่ตามข้อ ๕ แล้ว ถ้าคู่พิพาทประสงค์จะให้มีการประนอมข้อพิพาทต่อไปโดยผู้ประนอมข้อพิพาทที่ขึ้นทะเบียน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แต่งตั้งผู้ประนอมข้อพิพาทตามทะเบียนผู้ประนอมข้อพิพาทของสำนักงาน คปภ. คนใหม่ เพื่อดำเนินการประนอมข้อพิพาทต่อไป

ส่วนที่ ๒
กระบวนการประนอมข้อพิพาท

ข้อ ๗ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่แต่งตั้งผู้ประนอมข้อพิพาทแล้ว การรับส่งเอกสารสำนวนหรือหลักฐานใด ๆ เกี่ยวกับสำนวนข้อพิพาทหรือการติดต่อใด ๆ ระหว่างผู้ประนอมข้อพิพาทกับคู่พิพาททั้งสองฝ่าย ให้เป็นไปตามที่ผู้ประนอมข้อพิพาทและคู่พิพาทตกลงกัน

ข้อ ๘ ก่อนเริ่มกระบวนการประนอมข้อพิพาท ให้ผู้ประนอมข้อพิพาทจัดให้คู่พิพาทลงลายมือชื่อตกลงเข้าสู่กระบวนการประนอมข้อพิพาท และยอมรับที่จะปฏิบัติตามระเบียบนี้เป็นลายลักษณ์อักษรตามแบบที่สำนักงาน คปภ. กำหนด

ข้อ ๙ ผู้ประนอมข้อพิพาทอาจหารือกับคู่พิพาทเพื่อพิจารณากำหนดขั้นตอนหรือแนวทางในการดำเนินการประนอมข้อพิพาทก่อนเริ่มต้นกระบวนการประนอมข้อพิพาทก็ได้

ข้อ ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการประนอมข้อพิพาท ผู้ประนอมข้อพิพาทอาจให้คู่พิพาทเสนอข้อเท็จจริงหรือข้อมูลเบื้องต้นแห่งข้อพิพาท ตลอดจนข้อเสนอในการระงับข้อพิพาทต่อผู้ประนอมข้อพิพาทหรืออาจเสนอให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลดังกล่าวระหว่างคู่พิพาทก็ได้

คู่พิพาทอาจขอให้ผู้ประนอมข้อพิพาทดำเนินการตามความในวรรคหนึ่งก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ผู้ประนอมข้อพิพาทจะจัดให้มีการดำเนินการตามที่คู่พิพาทขอหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๑๑ การประนอมข้อพิพาทจะกระทำได้ด้วยวิธีใด ณ วันเวลาและสถานที่ใด ให้เป็นไปตามที่สำนักงาน คปภ. กำหนดและผู้ประนอมข้อพิพาทจะต้องแจ้งให้คู่พิพาททั้งสองฝ่ายทราบถึงการดำเนินการประนอมข้อพิพาทที่คู่พิพาทฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมิได้เข้าร่วมให้คู่พิพาทฝ่ายนั้นทราบด้วย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๒ ในการประนอมข้อพิพาทต่อหน้าคู่พิพาท หากผู้ประนอมข้อพิพาทเห็นเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการประนอมข้อพิพาท ผู้ประนอมข้อพิพาทอาจอนุญาตให้เฉพาะแต่ตัวคู่พิพาททั้งสองฝ่ายหรือเพียงแต่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอยู่ในการประชุมการประนอมข้อพิพาทก็ได้

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่ผู้แทน ผู้รับมอบอำนาจ ที่ปรึกษาของคู่พิพาท หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ผู้ประนอมข้อพิพาทอนุญาตให้เข้าสู่กระบวนการประนอมข้อพิพาทด้วย

ข้อ ๑๓ ภายใต้บังคับข้อ ๑๔ และข้อ ๑๗ วรรคสาม กระบวนการประนอมข้อพิพาทให้ดำเนินการเป็นการลับ โดยไม่มีการบันทึกรายละเอียดของการประนอมข้อพิพาทไว้ ไม่ว่าจะเป็นการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรหรือบันทึกในรูปแบบของการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่น

ข้อ ๑๔ เมื่อข้อพิพาทมีการประนอมกันได้ ผู้ประนอมข้อพิพาทอาจจัดให้มีการทำสัญญาประนีประนอมยอมความให้แก่คู่พิพาทก็ได้

ข้อ ๑๕ ผู้ประนอมข้อพิพาทจะต้องดำเนินการประนอมข้อพิพาทให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันตั้งผู้ประนอมข้อพิพาท โดยคู่พิพาทอาจร้องขอขยายระยะเวลาในการดำเนินการประนอมข้อพิพาทออกไปอีกก็ได้ แต่ทั้งนี้ไม่เกินสองครั้ง ๆ ละไม่เกินเจ็ดวัน แต่ถ้าผู้ประนอมข้อพิพาทเห็นว่า ข้อพิพาทใกล้จะบรรลุความตกลงในการระงับข้อพิพาทและมีเหตุอันสมควรให้เป็นดุลพินิจของผู้ประนอมข้อพิพาทในการขยายเวลาให้เกินกว่าระยะเวลาดังกล่าวได้อีกตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่ผู้ประนอมข้อพิพาทเห็นว่า คู่พิพาทฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดดำเนินกระบวนการประนอมข้อพิพาทโดยมีลักษณะประวิงข้อพิพาทให้ชักช้าหรือไม่สุจริต ให้ผู้ประนอมข้อพิพาทแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบโดยเร็วเพื่อดำเนินการต่อไป

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบเหตุตามวรรคสองแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่อาจมีคำสั่งให้กระบวนการประนอมข้อพิพาทสิ้นสุดลง ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงประโยชน์ของคู่พิพาททั้งสองฝ่ายเป็นสำคัญ

ส่วนที่ ๓
การสิ้นสุดแห่งกระบวนการประนอมข้อพิพาท

ข้อ ๑๖ ในกรณีดังต่อไปนี้ให้ถือว่ากระบวนการประนอมข้อพิพาทสิ้นสุดลง

(๑) คู่พิพาทสามารถระงับข้อพิพาทได้ด้วยการถอนคำเสนอข้อพิพาท หรือทำสัญญาประนีประนอมยอมความ

(๒) ผู้ประนอมข้อพิพาทไม่อาจดำเนินการประนอมข้อพิพาทให้เป็นผลสำเร็จได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง

(๓) ผู้ประนอมข้อพิพาทเห็นว่าข้อพิพาทดังกล่าวไม่อาจยุติลงได้ด้วยวิธีประนอมข้อพิพาทหรือการประนอมข้อพิพาทไม่เป็นประโยชน์แก่คู่พิพาทอีกต่อไป

(๔) พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งให้กระบวนการประนอมข้อพิพาทสิ้นสุดลงตามข้อ ๑๕ วรรคสาม

กรณีกระบวนการประนอมข้อพิพาทสิ้นสุดลงตามวรรคหนึ่ง และคู่พิพาทประสงค์จะดำเนินกระบวนการระงับข้อพิพาทต่อไป ให้คู่พิพาทร่วมกันตั้งอนุญาโตตุลาการตามระเบียบสำนักงาน คปภ. ว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยผู้ประนอมข้อพิพาทที่ทำการประนอมข้อพิพาทนั้น ไม่อาจรับการแต่งตั้งเป็นอนุญาโตตุลาการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทเรื่องนั้นได้อีก

หมวด ๓
การเก็บรักษาความลับ

ข้อ ๑๗ เว้นแต่คู่พิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น คู่พิพาทและบุคคลที่เกี่ยวข้องตกลงที่จะเก็บรักษาความลับของข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในกระบวนการประนอมข้อพิพาท และตกลงที่จะไม่นำข้อเท็จจริงและการดำเนินการในกระบวนการประนอมข้อพิพาทไปใช้เป็นหลักฐานในกระบวนพิจารณาใด ๆ ในชั้นอนุญาโตตุลาการ หรือศาล

ข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึง การติดต่อระหว่างคู่พิพาท หรือข้อเท็จจริงใด ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการประนอมข้อพิพาท ข้อเท็จจริงที่เป็นเนื้อหาหรือรายละเอียดแห่งการเจรจาตกลงในกระบวนการประนอมข้อพิพาท ข้อเท็จจริงที่คู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่งได้ยอมรับหรือปฏิเสธในกระบวนการประนอมข้อพิพาท ความเห็นหรือข้อเสนอใด ๆ ซึ่งได้เสนอโดยคู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่งในกระบวนการประนอมข้อพิพาท ความเห็นหรือข้อเสนอใด ๆ ซึ่งได้เสนอโดยผู้ประนอมข้อพิพาท

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีการทำสัญญาระหว่างคู่พิพาทโดยมีข้อตกลงที่จะเก็บรักษาความลับของข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในกระบวนการประนอมข้อพิพาท และตกลงที่จะไม่นำข้อเท็จจริงและการดำเนินการในกระบวนการประนอมข้อพิพาทไปใช้เป็นหลักฐานในกระบวนพิจารณาใด ๆ ในชั้นอนุญาโตตุลาการ หรือศาล เว้นแต่คู่พิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

หมวด ๔
การขึ้นทะเบียนผู้ประนอมข้อพิพาท

ข้อ ๑๘ ให้สำนักงาน คปภ. จัดให้มีทะเบียนผู้ประนอมข้อพิพาทประกันภัยขึ้นโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความจำเป็นและความต้องการของสำนักงาน คปภ.

การขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประนอมข้อพิพาท ให้สำนักงาน คปภ. จัดให้มีการขึ้นทะเบียนทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยในส่วนกลางให้ยื่นคำขอที่สำนักงาน คปภ. ส่วนกลาง และในส่วนภูมิภาคให้ยื่นคำขอที่สำนักงาน คปภ. ภาค แห่งใดแห่งหนึ่งเพียงแห่งเดียว ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่สำนักงาน คปภ. ประกาศกำหนด

ผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประนอมข้อพิพาทจะต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และมีประสบการณ์ในการทำงานสาขาประกันภัยหรือสาขาอื่นอันจะเป็นประโยชน์แก่การประนอมข้อพิพาทไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) เป็นผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรเทคนิคหรือวิธีการประนอมข้อพิพาททางประกันภัยที่สำนักงาน คปภ. จัด หรือหลักสูตรในลักษณะเดียวกันที่สำนักงาน คปภ. ให้การรับรองหรือเป็นผู้ที่สำนักงาน คปภ. เห็นว่าเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ด้านการระงับข้อพิพาทเป็นอย่างดีแล้วโดยไม่จำต้องผ่านการอบรมดังกล่าว

(๓) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

(๔) ไม่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

(๕) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายไม่ถึงห้าปี

(๖) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๗) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกไม่ว่าจะได้รับโทษจำคุกจริงหรือไม่ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๑๙ ให้ผู้ที่ประสงค์จะขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประนอมข้อพิพาทของสำนักงาน คปภ. ยื่นคำขอตามแบบที่กำหนดพร้อมด้วยหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๒) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาบัตรข้าราชการ หรือสำเนาบัตรพนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๓) สำเนาแสดงคุณวุฒิ

(๔) สำเนาหลักฐานรับรองผ่านการอบรมหรือประสบการณ์การปฏิบัติงานตามข้อ ๑๘ (๒)

ข้อ ๒๐ ให้ผู้อำนวยการฝ่ายระงับข้อพิพาทและอนุญาโตตุลาการหรือผู้อำนวยการสำนักงาน คปภ. ภาค แล้วแต่กรณี เป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติและเสนอรายชื่อผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประนอมข้อพิพาทต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

ข้อ ๒๑ ให้ทะเบียนผู้ประนอมข้อพิพาทสิ้นผลทุกสี่ปี นับแต่วันจัดทำทะเบียนครั้งแรกโดยไม่คำนึงว่าผู้มีชื่อในทะเบียนได้รับการขึ้นทะเบียนไว้ ณ เวลาใด

ในการจัดทำทะเบียนครั้งแรก ถ้าวันสิ้นผลตามวรรคหนึ่งไม่ตรงกับวันสิ้นปี ให้ถือเอาวันสิ้นปีปฏิทินนั้นเป็นวันสิ้นผล

การสิ้นผลของทะเบียนรายชื่อ ไม่กระทบถึงการแต่งตั้งผู้ประนอมข้อพิพาทที่ได้ดำเนินการไปก่อนแล้ว โดยให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไป และให้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

เมื่อทะเบียนผู้ประนอมข้อพิพาทสิ้นผลลง ให้สำนักงาน คปภ. จัดทำทะเบียนใหม่ภายในหกสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการจัดทำทะเบียนขึ้นใหม่ให้ใช้ทะเบียนผู้ประนอมข้อพิพาทเดิมไปพลางก่อนจนกว่าสำนักงาน คปภ. จัดทำทะเบียนผู้ประนอมข้อพิพาทแล้วเสร็จและให้นำความในวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๒ ให้สำนักงานจำหน่ายชื่อผู้ประนอมข้อพิพาทออกจากทะเบียนเมื่อปรากฏข้อเท็จจริง ดังต่อไปนี้

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติ ตามข้อ ๑๘

(๔) ผู้ประนอมข้อพิพาทประพฤติตนไม่เหมาะสมในการกระทำหรือละเว้นกระทำการตามหน้าที่ของผู้ประนอมข้อพิพาทโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อจนเป็นเหตุให้คู่พิพาทได้รับความเสียหาย

ข้อ ๒๓ ถ้าปรากฏภายหลังว่าผู้ประนอมข้อพิพาทขาดคุณสมบัติหรือการแต่งตั้งไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นเหตุให้ผู้นั้นต้องพ้นจากการเป็นผู้ประนอมข้อพิพาท การพ้นจากการเป็นผู้ประนอมข้อพิพาทเช่นว่านี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่

ข้อ ๒๔ ผู้ประนอมข้อพิพาทจะต้อง

(๑) เตรียมการประนอมข้อพิพาท

(๒) ช่วยเหลือสนับสนุนการเจรจาระหว่างคู่พิพาท แนะนำแนวทางแก้ปัญหาเพื่อยุติข้อพิพาท

(๓) ไม่ออกความเห็นในลักษณะใด ๆ ที่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาท เว้นแต่คู่พิพาทจะได้ตกลงกันให้ผู้ประนอมข้อพิพาทออกความเห็นเช่นว่านั้นได้

(๔) ไม่ข่มขู่ บังคับ หรือใช้อิทธิพลในทางใด ๆ อันอาจกระทบกระเทือนต่อความสมัครใจในการระงับข้อพิพาทของคู่พิพาท

(๕) ไม่ใช้อำนาจใด ๆ ที่มีหรืออาจจะมี ไม่ว่าด้วยประการใด อันจะมีผลกระทบต่อการตกลงของคู่พิพาท

ข้อ ๒๕ ผู้ประนอมข้อพิพาทจะต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบนี้ รวมทั้งประกาศ ข้อบังคับ จริยธรรม หรือหลักเกณฑ์อย่างใดที่ออกตามระเบียบนี้ เพื่อให้การประนอมข้อพิพาทเป็นไปด้วยความเรียบร้อย โดยคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของคู่พิพาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๒๖ ผู้ประนอมข้อพิพาทไม่ต้องรับผิดต่อคู่พิพาทในการกระทำใด ๆ ที่ได้ดำเนินการไปเพื่อประนอมข้อพิพาทและระงับข้อพิพาท เว้นแต่การกระทำหรือละเว้นการกระทำเป็นไปโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงจนเป็นเหตุให้คู่พิพาทเสียหาย

คู่พิพาทจะไม่อ้างผู้ประนอมข้อพิพาทเป็นพยานในกระบวนพิจารณาชั้นอนุญาโตตุลาการหรือศาลเกี่ยวกับข้อพิพาทนั้น ซึ่งเป็นมูลแห่งกระบวนพิจารณาในชั้นอนุญาโตตุลาการหรือศาล

หมวด ๕
ค่าป่วยการและค่าใช้จ่าย

ข้อ ๒๗ ผู้ประนอมข้อพิพาทมีสิทธิได้รับค่าป่วยการตามอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนดโดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๔๐ แห่งระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ผู้ประนอมข้อพิพาทเห็นว่าจะต้องว่าจ้างบุคคลภายนอกให้ดำเนินการอย่างใดหรือจะต้องมีค่าใช้จ่ายใด ๆ นอกจากที่กำหนดเพื่อความจำเป็นเกี่ยวกับกระบวนการประนอมข้อพิพาท อันจะเป็นประโยชน์แก่การประนอมข้อพิพาทและคู่พิพาท ให้ผู้ประนอมข้อพิพาทดำเนินการเช่นว่านั้นได้ต่อเมื่อคู่พิพาทตกลงที่จะรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายดังกล่าวแล้ว

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓

จันทรา บูรณฤกษ์

เลขาธิการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ปริยานุช/ผู้จัดทำ

๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓

ณัฐวดี/ตรวจ

๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓